

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Maciej Pacuda (przewodniczący)

SSN Roman Kuczyński (sprawozdawca)

SSN Jerzy Kwaśniewski

w sprawie z powództwa D. Z.

przeciwko II Liceum Ogólnokształcącemu [...]

o odszkodowanie w związku z rozwiązaniem umowy o pracę przez pracownika z winy pracodawcy, zadośćuczynienie za nierówne traktowanie w zatrudnieniu,

sprostowanie świadectwa pracy i zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Spółecznych i Spraw Publicznych w dniu 27 lipca 2011 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i

Ubezpieczeń Spółecznych

z dnia 21 marca 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 21 marca 2011 r. odrzucił skargę kasacyjną powoda – D. Z. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 10 listopada 2010 r. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Okręgowy stwierdził, że „(...) Uzasadnienie omawianego wniosku, ze względu na związek z przedsądem, musi ściśle nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Nie może się ono jednak ograniczać jedynie do powtórzenia ich treści - niezbędne jest przedstawienie odpowiedniego wyводу

jurydycznego. Uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania należy dokonywać w kontekście okoliczności faktycznych i prawnych tej sprawy, której skarga ta dotyczy (por. komentarze do Kpc Tadeusza Wiśniewskiego Lex 2010).

Niewątpliwie skarga kasacyjna powoda oczekiwań powyższych nie realizuje. Nie zawiera ona wyodrębnionego uzasadnienia wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania. Na poparcie tego wniosku nie zostały przytoczone jakiegokolwiek argumenty. Skarga w wersji przesłanej do Sądu w wyniku realizacji zobowiązania do uzupełnienia jej braków zawiera jedynie obok wskazania dwóch nowych powodów przyjęcia jej do rozpoznania uzupełnione o dwa akapity uzasadnienie podstaw kasacyjnych.

Wskazany w zobowiązaniu z 21 lutego 2011 roku brak formalny tej skargi nie został zatem uzupełniony.

Sąd II instancji nie jest wprawdzie powołany do oceny przytoczonych przez stronę wnoszącą skargę kasacyjną argumentów uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania, jednakże ich całkowity brak, aktualny również po upływie terminu wyznaczonego do jego uzupełnienia, upoważnia ten Sąd do odrzucenia skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.”

Na powyższe postanowienie powód wniósł zażalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 398⁶ § 2 k.p.c., sąd drugiej instancji odrzuca skargę kasacyjną na posiedzeniu niejawnym, jeżeli skarga ta została wniesiona po terminie lub nie spełnia wymagań formalnych określonych w art. 398⁴ § 2 lub 3 k.p.c., natomiast ocenie tego sądu nie podlega kwestia sposobu lub merytorycznej poprawności sformułowania wskazanych przez skarżącego okoliczności mających uzasadniać przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. W rozpoznawanej sprawie jest poza sporem, że pełnomocnik skarżącego wskazał w skardze na okoliczności uzasadniające jej rozpoznanie, jednakże Sąd Okręgowy pomimo to odrzucił skargę uznając, iż nie spełnia ona wymagań określonych w art. 398⁴ § 2 k.p.c., ponieważ w ocenie Sądu Okręgowego w tym zakresie skarga kasacyjna zawiera jedynie obok

wskazania dwóch nowych powodów przyjęcia jej do rozpoznania uzupełnione o dwa akapity uzasadnienie podstaw kasacyjnych. Oznacza to, że odrzucił przedmiotową kasację nie z tej przyczyny, że nie czyniła ona zadość wymaganiu formalnemu określone w art. 393⁴ § 2 k.p.c. w związku z art. 398⁹ § 1 k.p.c., ale w wyniku badania sposobu sformułowania w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej rozpoznanie, a więc wykroczył poza kompetencję przysługującą mu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. i tym samym zażalenie skarżącego okazało się zasadne.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ i art. 398²¹ w związku z art. 394¹ § 1 i § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.